Dosarul nr. **25r-127/25** Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
judecător Blinov Anatolii

D E C I Z I E
17 octombrie 2025

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa
Președintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii, Alina Țihonschi, Mariana Sajin

Examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 13.08.2025, în cadrul demersului Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-5356/25 din 12.06.2025, prin care demersul a fost respins,-

a constatat:

La data de 24 iulie 2025, Serviciul Fiscal de Stat, prin poștă electronică, a depus contestație împotriva lui Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s5356/25 din 12.06.2025.

În motivarea cererii, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că a remis spre executare executorului judecătoresc Matachi Serghei, Hotărârile seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024, nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 și nr. H/24/1/704 din 09.06.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art.196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât: 1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului Khasanov Sarvarbek în baza Hotărârii seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024 a sumei de 9 078,60 lei, în baza Hotărârii nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 a sumei de 14 857,92 lei și în baza Hotărârii nr. H/24/1/704 din 09.06.2025 a sumei de 17 333,48 lei; 2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe; 3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4. Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Menționează că art. 30 alin. (1) din Codul de executare prevede că, executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său își are sediul, iar potrivit art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competenţa sa.

Relevă că sub noțiunea de „competență” prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței” poate fi

interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale.

Susține că documentele executorii au fost prezentate corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în acest sens creditorul - Statul, în persoana Serviciului Fiscal de Stat a respectat prevederile art. 30 din Codul de executare, prin urmare refuzul de primire spre executare, emis de către executorul judecătoresc este unul neîntemeiat și contravine principiilor de drept, or, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege. Serviciul Fiscal de Stat consideră că, executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024, nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 și nr. H/24/1/704 din 09.06.2025 or, la caz, prin Hotărârile Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului expres este menționat că „Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent”.

Formularele de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului sunt aprobate prin Ordinul IFPS nr.143 din 13.09.2002 și Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale, fiind publicate în Monitorul Oficial nr.176-181 din 30.12.2005 și nr. 196(9136) din 04.05.2024 și conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

Astfel reține că executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentele executorii în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

Iar refuzul acestuia privind executarea silită a documentelor executorii generează încălcarea principiilor de drept, a scopului și sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Menționează că relevante speței sunt și prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Din norma legală enunțată se relevă că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelație cu prevederile Codului de executare, or atribuțiile și competența executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât și de Codul fiscal, iar într-un final, chiar și în situația întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

Măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentului executoriu sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

Executarea silită a obligației fiscale în baza documentelor executorii, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât și conlucrarea eficientă între autoritățile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

În partea ce ține de documentele executorii emise de Serviciul Fiscal de Stat, menționează că prin executare silită se subînțelege orice acțiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare și soldarea cu succes a procedurii de executare.

Astfel, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică. Alin. (2) și (3) al art. 10 din Codul de executare expres prevăd că, executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare. Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

A reţinut, că Hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

Susține că, potrivit dispoziţiilor art. 11 lit. p) din Codul de executare sânt documente executorii si se execută conform normelor stabilite de prezentul Cod actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, iar potrivit dispoziţiilor art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. lit. b), c) şi d) din Codul fiscal se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Iar Hotărârile Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, au fost remise pentru a fi puse în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigurare executarea acestora conform regulilor şi reglementărilor Codului de executare.

Totodată, executorul judecătoresc urma să primească și să intenteze procedura de executare a acestor acte investite cu caracter și putere executorie, or, art.2 alin.(4) al Legii

nr.113 din 17.06.2010 interzice executorilor judecătorești refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa.

Consideră că sunt relevante situaţiei şi dispoziţiile art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc refuză în intentarea procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de a executa documentul executoriu. Însă, în situaţia în care i-a fost prezentat spre executare un document executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui şi intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislaţia prevede şi permite mai multe modalităţi de executare silită a acestuia, de către mai mulţi subiecţi.

Relevă că în asemenea situaţii, Legea permite şi chiar încurajează executarea documentului executoriu în paralel de mai mulţi subiecţi, potrivit şi în limitele competenţelor atribuite de Lege. Acordarea şi atribuirea competenţelor mai multor subiecţi în vederea executării silite a unui document executoriu nu exclude executarea paralelă şi concomitentă de către aceşti subiecţi a respectivului document. Mai mult, executorul judecătoresc a refuzat în primirea documentului executoriu pe motiv că nu ar fi competent să-l execute, motivând că executarea acestuia este de competentă Serviciului Fiscal de Stat.

Această motivare şi abordare, vine însă în contradicţie cu cadrul legal aplicabil, deoarece, după cum s-a indicat anterior, hotărârea organului fiscal are putere de document executoriu şi, corespunzător, este de competenţa executorului judecătoresc de a executa astfel de documente.

Accentuează şi faptul că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc, în vederea executării silite a unui document fiscal. Normele legale numite lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunţate şi, anume, art. 2 alin. (4) coroborat cu art. 8 lit. b) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art. 61 alin. (1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art. 196 alin. (5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscal, considerând cert faptul că ţine de competenţa şi discreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscale.

Consideră nemotivată și ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare drept una care încalcă drepturile creditorului.

Susține ca fiind eronat argumentul executorului judecătoresc, precum că executarea silită a Hotărârilor cu privire la executarea obligațiunilor fiscale ține exclusiv de competența Serviciului Fiscal de Stat. Or, atît Codul de executare cît și Codul fiscal, nu impun și nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acțiuni

sau măsuri prealabile și premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui astfel de document.

A reținut și faptul că legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile competente ale Serviciului Fiscal de Stat și executorului judecătoresc.

Apreciază că interpretările executorului judecătoresc sunt eronate și nefondate, aspect evidențiat anterior, iar refuzul de a primi spre executare documentele executorii este lipsit de temei legal, constituind o omisiune nejustificată în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin potrivit legii în materia executării silite.

Serviciul Fiscal de Stat a solicitat anularea Încheierii executorului judecătoresc Matachi Serghei nr.126s-5356/25 din 12.06.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare; a obliga executorul judecătoresc de a primi documentele executorii Hotărârea seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024, nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 și nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită; a examina cauza în lipsa reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat. Concomitent a solicitat repunere în termen a prezentei contestații.

În drept, și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 10 alin. (1), 11 lit. p), 22 alin. (2), 30 alin. (1), 43 alin. (2), 60, 61 alin. (1)-(4), 74, art. 161-163 din Codul de executare; art. 132, 133 alin. (2) pct. 7), 196 alin. (5), 197 alin. (1), 200 din Codul Fiscal și art. 206, 269 din Codul de procedură civilă.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 13.08.2025, cererea Serviciului Fiscal de Stat de repunere în termen a contestaţiei a fost admisă. Contestaţia Serviciului Fiscal de Stat a fost repusă în termen. Contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-5356/25 din 12.06.2025 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

La data de 26.08.2025, Serviciul Fiscal de Stat a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii prin care să rezolve în fond problema și să se dispună anularea încheierii executorul judecătoresc și obligarea acestuia să primească documentul executoriu spre executarea silită.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei, rezultă cu certitudine că, încheierea contestată a fost emisă la data de 13.08.2025, ulterior fiind expediată în adresa recurentului la adresa terestră electronică mail@sfs.md (f.d. 41 Verso). Având în vedere că cererea de recurs a fost declarată la data de 26.08.2025, Colegiul consideră că cererea este declarată în termenul legal, or recurentul se consideră că a recepționat încheierea la aceeași dată.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului recurentul a reiterat cele menționate în contestație și suplimentar a invocat că prima instanță la examinarea cauzei în fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate pe dosar, totodată, acordând prioritate probelor

prezentate de executorul judecătoresc, ignorând probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, nu a făcut o coroborare dintre circumstanțele de fapt și cele de drept, care a generat emiterea unei soluții absolut nefondate.

A accentuat faptul că, atât executorul judecătoresc, cât și instanța de fond, eronat au interpretat Hotărârile seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024, nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 și nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, or, referindu-se la caz, observă că prin Hotărârile menționate supra, expres este menționat că „încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

Cu referire la formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului (în format electronic) este aprobat prin Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 (Ordinul cu privire la modificarea Ordinului IFPS nr. 143/2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale), fiind publicat în Monitorul Oficial nr.196 (9136) din 04.05.2024 și conform căruia, la fel, în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc, totodată fiind menționate datele ce urmează să conțină documentul executoriu în format electronic.

Menționează că Serviciul Fiscal de Stat, are atribuția de a declanșa procedura de executare silită a obligațiilor fiscale ale debitorului, însă executarea propriu-zisă poate fi realizată prin intermediul executorului judecătoresc, în condițiile Codului de executare.

Consideră eronată interpretarea instanței de fond, potrivit căreia executarea silită a Hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale, este de competența exclusiv a Serviciului Fiscal de Stat, or, nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

Normele legale lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune.

Observă că în conformitate cu prevederile art.11 lit. p) din Codul de executare, sânt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor

Menționează că, potrivit art.196 alin. (5) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Astfel, actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor au caracter executoriu conform prevederilor Codului de executare, iar executarea silită a obligațiilor fiscale se realizează în baza unei hotărâri a conducerii Serviciului Fiscal de Stat, care constituie document executoriu, în conformitate cu dispozițiile Codului fiscal. Astfel, procedura de executare silită este reglementată clar prin norme care asigură legalitatea și eficacitatea demersurilor fiscal, iar, executorul judecătoresc este obligat să

asigure executarea silită, inclusiv să execute documentele executorii în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative

Reieșind din prevederile legale stabilite de art. 200 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenței bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligației fiscale, or, valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei, iar posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

Consideră că, instanța de fond a omis faptul că, Serviciul Fiscal de Stat este limitat în anumite acțiuni de executare silită și este în imposibilitate de a aplica măsurile de asigurare menționate (urmărirea salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică).

Atragem atenția că potrivit art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecți ai activității de întreprinzător. Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentului executoriu vizat, or potrivit art. 195 din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare

Măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentului executoriu sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

Remarcă faptul că nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentelor executorii înaintate spre executare silită pe motiv că acestea nu sunt de competența sa, în condițiile în care de către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate și aplicate toate măsurile de asigurare și executare silită.

Consideră concluzia instanței de fond ca fiind una distorsionată, eronată și irelevantă, or, hotărârea de executare silită este un act administrativ emis de organul fiscal, prin dispozițiile căruia cu certitudine se dispune încasarea silită a restanțelor menționate în Hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale, care se efectuează de către executorul judecătoresc competent conform Codului de executare, deoarece executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, care urmează să manifeste implicare maximă pentru executarea silită a documentelor executorii cu care a fost sesizat.

Conchide că, instanța de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul și interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu exclud posibilitatea aplicării prevederilor Codului de executare de către executorii judecătorești, după epuizarea măsurilor pasibile aplicării în baza legislației fiscale, deoarece obiectul - actul

emis de Serviciul Fiscal de Stat (Hotărârea de executare silită a obligației fiscale) cade sub incidența art.11 lit.p) din Codul de executare, iar măsurile de executare silită reglementate de Codul fiscal nu sunt exhaustive, respectiv nu poate fi exclus printr-o interpretare eronată, posibilitatea aplicării legislației fiscale și ulterior, celei de executare silită în baza Codului de executare.

Astfel, reține că argumentul instanței de fond precum că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșată direct la organul fiscal, fără intervenția executorului judecătoresc, este eronată în condițiile în care legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile competente ale Serviciului Fiscal de Stat și executorului judecătoresc.

Atrage atenția instanței că sub noțiunea de „competență" prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale

Reiterează astfel că, documentul executoriu înaintat a fost remis spre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art. 34 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Cu referire la cele expuse anterior, menționează că instanța de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecând cu vederea norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziția formulată, deși creditorul a argumentat prin contestația depusă oportunitatea și justificarea aplicării acesteia.

Instanța de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul și interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc și urmând a fi aplicate în corelație.

Argumentul instanței de fond, care a stat la baza respingerii contestației Serviciului Fiscal de Stat, și care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșată direct de organul fiscal, fără intervenția executorului judecătoresc, este eronată or, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat și executorului judecătoresc, ba mai mult, încurajează această conlucrare, în așa mod încât să conducă la stingerea cât mai operativă a restanței față de BPN.

Hotărârile emise de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia,

competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

Serviciul Fiscal de Stat consideră că executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuțiile în materie de executare cu care a fost investit în condițiile legii, iar instanța de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

În acest caz, demararea procesului de executare silită ține nemijlocit de organele subordonate ale Serviciului Fiscal de Stat și poate fi puse în sarcina executorului judecătoresc în condițiile în care au fost întreprinse toate măsurile de executare silită date în competența Serviciului Fiscal de Stat și acestea nu au avut ca efect executarea efectivă a obligației fiscale definitive.

Menționează că hotărârea instanței de fond este afectată de erori esențiale atât sub aspectul aplicării normelor de drept material, cât și sub aspectul respectării normelor de drept procesual.

Iar instanța de fond a interpretat și aplicat în mod greșit dispozițiile legale incidente cauzei, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții nelegale și netemeinice.

În mod special, relevă că s-a omis analiza completă și obiectivă a probelor administrate, fiind ignorate aspecte relevante care ar fi putut conduce la o altă concluzie în fapt și în drept.

Totodată, consideră că instanța de fond nu a respectat principiile fundamentale ale procesului echitabil, consacrate atât de Codul de procedură civilă, cât și de jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs pe prevederile art. 423- 426, 427 lit. c) din Codul de procedură civilă.

La data de 23.09.2025, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, executorul judecătoresc Serghei Matachi a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de către Serviciul Fiscal de Stat și menținerea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 13.08.2025.

În susținerea poziției menționate, executorul judecătoresc a reținut că Potrivit modificărilor operate la Codul de Executare al RM, prin Legea Nr. 191 din 23.09.2016 actele emise de organul fiscal privind dispunerea încasării sumelor au fost atribuite ca documente executorii ce urmează a fi executate conform normelor stabilite de Codul de Executare RM (Art. 11 lit. p) CE RM).

Totodată, Conform Notei Informative la proiectul Legii: „includerea acestor acte în această listă este impusă de amendamentele intervenite în art. 197 Cod Fiscal şi prevederile art. 92 din Codul de executare şi care nu fac altceva, decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul actelor inspectoratului fiscal”.

Astfel prin modificările efectuate hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat le-a fost atribuită calitatea de document executoriu, actelor emise de organul fiscal în raport cu alte documente executorii în cazul alăturării SFS la urmărirea mijloacelor băneşti de pe conturile contribuabilului (conform art. 92 Cod de Executare RM) și deci este evident că

executarea hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat nu este de competența executorului judecătoresc, dar de competența Serviciul Fiscal de Stat.

Menționează că recurentul neîntemeiat invocă faptul că executarea Hotărârilor cu privire la executarea silită a obligației fiscale, este de competența executoriului judecătoresc.

Consideră că instanța de fond întemeiat a menționat că în cazul executării silite a creanţelor fiscale, spre deosebire de dreptul comun, legea stabilește o procedură specială de executare reglementată de Codul fiscal RM, Titlul V.

Totodată, corect au fost reținute și prevederile, art. 194 alin.(3) Codul fiscal (§ 16), prevede că în cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii.

Astfel consideră că este evident că atribuția Serviciului Fiscal de Stat de a executa obligația fiscală persistă și după ce a întreprins toate acțiunile de executare silită, însă obligația fiscală a rămas nestinsă.

În acest context, a menționat faptul că Serviciului Fiscal de Stat nu a aplicat modalităţile de depăşire a insolvabilităţii în privința debitorului.

Consideră că instanța întemeiat a reținut că Hotărârea nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, nr. H /24/1/884 din 26.11.2024, și nr. AH 0061373 din 10.04.2024, pentru executarea silită a obligației fiscale la buget a debitorului Khasanov Sarvarbek nu reprezintă document executoriu în sensul art. 11 lit. p) Codul de executare deoarece conform normei citate sunt documente executorii şi se execută conform prevederilor Codului de executare actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor. Prin Hotărârea nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, nr. H /24/1/884 din 26.11.2024, și nr. AH 0061373 din 10.04.2024, Serviciul Fiscal de Stat nu a dispus încasarea anumitor sume, dar a decis executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Smirnov Alexei. Or, obligația fiscală apare în temeiul legii (obligația de plată a impozitelor), dar nu a fost instituită prin actul emis de Serviciul Fiscal de Stat.

Rezumă că valoarea de document executoriu al „Hotărârii cu privire la executarea silită a obligației fiscale” emisă în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal, face ca procedura de executare silită a obligației fiscale să poată fi declanșată direct, de către organul fiscal, nefiind necesară intervenția executorului judecătoresc.

De altfel, prin modificările efectuate, hotărârilor Serviciului Fiscal de Stat le-a fost atribuită calitatea de document executoriu, actelor emise de organul fiscal în raport cu alte documente executorii în cazul alăturării SFS la urmărirea mijloacelor băneşti de pe conturile contribuabilului conform art. 92 Cod de Executare RM.

Argumentele invocate de recurent sunt similare argumentelor invocate de acesta în prima instanţă. După studierea cererii de recurs şi contrapunerea ei cu cererea înaintată în instanța de fond, executorul judecătoresc a sesizat că acestea nu diferă esenţial după conţinut, cu excepţia unor completări sau înlocuiri de expresii cu aceleaşi sens, care nu denotă sub nicio formă ilegalitatea încheierii Judecătoriei Bălți sediul Fălești nr. 25-174/2025 din 13.08.2025. Este de menţionat şi faptul că, în procesul examinării cauzei,

instanţa de fond a examinat toate problemele ridicate de recurent. Astfel, încheierea adoptată de către instanţa de fond este în strictă conformitate cu legea.

Executorul judecătoresc a ajuns la concluzia că recursul depus de către Serviciul Fiscal de Stat nu se bazează pe temeiurile consemnate la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC al RM, de asemenea, nu cuprinde argumente ce se referă la ilegalitatea sau netemeinicia Încheierii Judecătoriei Bălți sediul Fălești nr. 25-174/2025 din 13.08.2025, exprimând numai nemulțumirea recurentului cu soluţia adoptată de instanţa de fond.

Mai mult ca atât, argumentele invocate de recurent nu constituie temei de casare a încheierii prin prisma art. 432 CPC.

Iar în cererea de recurs, Serviciul Fiscal de Stat nu a indicat nici o normă de drept material sau procedural care ar fi încălcată de către instanța de judecată.

Aprecierea instanței de recurs:

Potrivit prevederilor art.163 alin.(1) Cod de Executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art. 119 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

Conform prevederilor art. 163 alin. (4) Cod de Executare, încheierea instanței de fond poate fi atacată cu recurs, care se judecă în termenul prevăzut la alin. (1).

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Materialele cauzei atestă că Direcția Generală Recuperare Creanțe a Serviciului Fiscal de Stat, a remis spre executare executorului judecătoresc Matachi Serghei, Hotărârile seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024, nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 și nr. H/24/1/704 din 09.06.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art.196 alin. (5) din Codul fiscal, prin care s-a hotărât: 1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului Khasanov Sarvarbek în baza Hotărârii seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024 a sumei de 9 078,60 lei, în baza Hotărârii nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 a sumei de 14 857,92 lei și în baza Hotărârii nr. H/24/1/704 din 09.06.2025 a sumei de 17 333,48 lei. 2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe; 3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4. Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz (f.d. 7-9).

La 12 iunie 2025, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală recuperare creanțe a expediat spre executare silită executorului judecătoresc Matachi Serghei , Hotărârile nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, nr. H /24/1/884 din 26.11.2024, și nr. AH 0061373 din 10.04.2024, emise de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe, pentru executarea silită a obligației fiscale la buget a debitorului Khasanov Sarvarbek, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat *****, în mărime totală de 52 685,12 lei (f.d. 22).

Prin încheierea nr. 126s-5356/25 din 12.06.2025, în temeiul art.61 alin.(1) lit.a) Cod de executare, executorul judecătoresc Matachi Serghei a refuzat în intentarea procedurii de executare în baza hotărârilor nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, nr. H /24/1/884 din 26.11.2024, și nr. AH 0061373 din 10.04.2024, emise de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe, pentru executarea silită a obligației fiscale la buget a debitorului Khasanov Sarvarbek, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat *****, în mărime totală de 52 685,12 lei (f.d.21).

La data de 24 iulie 2025, Serviciul Fiscal de Stat, prin poștă electronică, a depus contestație împotriva lui Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s5356/25 din 12.06.2025, solicitând anularea Încheierii executorului judecătoresc Matachi Serghei nr.126s-5356/25 din 12.06.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare; a obliga executorul judecătoresc de a primi documentele executorii Hotărârea seria AH nr. 0061373 din 10.04.2024, nr. H/24/1/884 din 26.11.2024 și nr. H/24/1/704 din 09.06.2025, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 13.08.2025, cererea Serviciului Fiscal de Stat de repunere în termen a contestaţiei a fost admisă. Contestaţia Serviciului Fiscal de Stat a fost repusă în termen. Contestația Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-5356/25 din 12.06.2025 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 26.08.2025, Serviciul Fiscal de Stat a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii prin care să rezolve în fond problema și să se dispună anularea încheierii executorul judecătoresc și obligarea acestuia să primească documentul executoriu spre executarea silită.

Colegiul civil al Curții de Apel Nord consideră întemeiată soluția primei instanțe, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 1 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Conform art.2 Cod de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Potrivit art. 61, alin (1) lit. a) Codul de Executare RM, Executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competenţa sa.

În speță, temeiul indicat de executorul judecătoresc pentru refuzarea primirii spre executare a documentelor executorii sunt dispozițiile art.61 alin.(1) lit. a) Cod de executare, potrivit căruia executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: documentul nu este de competenţa sa.

Potrivit art.11 lit. p) Cod de executare, sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Potrivit art.129 pct.6), 14) din Codul fiscal, obligația fiscală reprezintă obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală şi contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă; executare silită a obligației fiscale - acțiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanței.

Potrivit art.169 alin.(1); 170 Cod fiscal, obligația fiscală naște în momentul apariției circumstanțelor, stabilite de legislația fiscală, ce prevăd stingerea ei. Stingerea obligației fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită.

Conform art.177 Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Articolul 194 Cod Fiscal prevede că executarea silită a obligației fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare ale contribuabilului, cu excepția celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepția celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalitățile prevăzute la lit.a), b) şi c).

Articolul 200 alin.(1) și (2) Codul fiscal prevede că, în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale, sunt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor, cu excepția celor care, în conformitate cu alin.(6), nu sunt sechestrabile. Sechestrarea bunurilor în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat este efectuată de funcționarul fiscal.

Conform alin.(1) art.207 Cod fiscal, evidența acțiunilor de executare silită a obligației fiscale o ține Serviciul Fiscal de Stat în modul stabilit.

Potrivit raționamentelor normelor legale citate rezultă că hotărârea Serviciului Fiscal privind executarea silită a obligațiunii fiscale are valoare de document executoriu, în raport cu alte documente de executare, în cazul executării silite a creanțelor fiscale și spre deosebire de alte hotărâri, aceste hotărâri ale Serviciului Fiscal au o procedură specială de reglementare prevăzută de Codul Fiscal.

Astfel, potrivit legislației fiscale, executarea silită a obligațiunilor fiscale este acțiunea întreprinsă direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenția executorului judecătoresc în acest sens.

Colegiul reține că nici o prevedere din acest cadru legal nu indică la competența de executare a executorului judecătoresc, astfel că, Serviciul Fiscal de Stat nu a avut nici o justificare legală pentru a înainta la executorul judecătoresc spre executare.

Or Hotărârea nr. H/24/1/704 din 09.06.2025 a Serviciul Fiscal are valoarea juridică ca și a oricărui alt document executoriu, iar prevederile art.196 alin.(5) Cod Fiscal îi permit direct Serviciului Fiscal de a pune în executare silită hotărârea respectivă.

În acest sens de idei, Colegiul va reține constatările instanței de fond referitor la faptul că „competența executării silită a obligațiilor fiscale în baza documentului, hotărârea cu privire la executarea silită a obligației fiscale, emisă în temeiul art.196 alin.5) Cod Fiscal, este exclusiv a Serviciului Fiscal de Stat şi nu este de competența executorului judecătoresc, or, hotărârile Serviciului Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligației fiscale, sunt hotărâri cu valoare de document executoriu, prin care se constată sau se consemnează existența unei creanțe fiscale ajunsă la scadență supusă executării silită şi nicidecum aceste hotărâri nu sunt acte prin care se dispune încasarea unor sume”.

Contrar invocărilor Serviciului Fiscal de Stat precum că a întreprins și epuizat toate măsurile de asigurare și executare silită a documentului, Colegiul relevă că în acest sens nu au fost prezentate careva probe confirmative, cu toate acestea Colegiul civil notează că atribuția Serviciului Fiscal de Stat de a executa obligația fiscală persistă și după ce a întreprins toate acțiunile de executare silită, însă obligația fiscală a rămas nestinsă.

Art.21 alin. (1) şi (2) Cod de executare statuează că executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii. Efectuarea actelor de executare silită, de către alte persoane, atrage răspunderea prevăzută de lege, însă reieșind din condițiile articolului 195 alin.(1) Cod fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către organul fiscal, în corespundere cu stipulările legislației în vigoare.

Articolul 132^4 Codul fiscal prevede că Serviciul Fiscal de Stat îndeplinește următoarele funcții: 8) executarea silită a restanțelor şi altor plăți neachitate în termen, la bugetul public național.

Art.193-207 din Codul fiscal stabilesc procedura de executare silită a obligației fiscale, care prevăd condițiile declanșării procedurii executării silite, modalitățile de executare, sechestrarea bunurilor și comercializarea lor, urmărirea datoriei debitoare etc.

În particular, art.195 Cod Fiscal indică faptul că „Executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare”.

Art.196 prevede următoarele reguli de executare silită a obligației fiscale: (1) Executarea silită a obligației fiscale se face în zile lucrătoare, între orele 6.00 și 22.00. Executarea silită, în alt timp, se admite în cazul în care contribuabilul sau debitorul lui se eschivează de la ea. (2) Dacă contribuabilul nu poate fi găsit, pe adresele cunoscute, Serviciul Fiscal de Stat va solicita intervenția autorităților publice competente. (3) În termen de 10 zile lucrătoare, de la data primirii cererii prevăzute la art. 161 alin. (6),

dosarul contribuabilului privind acțiunile de executare silită, întreprinse față de acesta, se va transmite subdiviziunii responsabile a Serviciului Fiscal de Stat, în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat. (5) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale, în modul stipulat la art. 194 alin. (1) lit. b), c) şi d), se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat, pe un formular tipizat, aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Colegiul Civil reține că dispoziția art.11 lit. p) Cod de executare, în care se menționează că sunt documente executorii şi se execută, conform normelor stabilite de prezentul cod, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, urmează a fi aplicate, în cumul cu legislația fiscală.

În conformitate cu prevederile art. 92 Cod de Executare RM, (1); (3) și (4) Executorul judecătoresc este în drept să urmărească mijloacele băneşti aflate sau parvenite ulterior în instituţiile financiare pe conturile debitorului ori să aplice sechestru pe mijloacele băneşti care vor fi transferate în viitor. Această prevedere nu se aplică conturilor bancare deschise conform acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova şi donatorii externi. (3) În toate cazurile când mijloacele băneşti de pe contul debitorului sunt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc şi de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele băneşti disponibile în cont nu sunt suficiente, instituţia financiară va informa executorul judecătoresc despre existenţa unor alte sechestre şi despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art.101 alin.(1) din prezentul cod. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condiţiile prezentului cod. Dacă alăturarea la urmărire nu are loc, executorul judecătoresc emite un ordin incaso privind încasarea sumei indicate în documentul executoriu aflat în procedura sa, executarea lui fiind obligatorie pentru instituţia financiară, indiferent de existenţa unor alte grevări la contul debitorului. (4) În cazul când mijloacele băneşti ale debitorului sunt urmărite de mai mulţi executori judecătoreşti, iar ele nu sunt suficiente pentru executarea tuturor documentelor executorii, urmărirea o va face executorul judecătoresc care are în procedură mai multe documente executorii în privinţa acelui debitor, iar în cazul când numărul documentelor executorii este egal, urmărirea se va face de executorul care execută creanţa mai mare, fiind somat de ceilalţi executori judecătoreşti, în termenul indicat la art.101 alin.(1), despre existenţa şi mărimea creanţei. În acest caz, se vor aplica prevederile art.31 referitor la repartizarea onorariului.

Prevederile art. 92 Cod Executare se referă la situațiile, când există un concurs de urmărire a mijloacelor bănești din conturi, indicând că, în acest caz, organul fiscal se va alătura urmăririi făcute de executorul judecătoresc.

Actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor se vor executa, în baza normelor stabilite de Codul de executare, în condițiile când, la o instituție financiară, de pe conturile bancare ale contribuabilului, urmează a se încasa

mijloace bănești atât în temeiul unui ordin de incaso (pentru a stinge obligația fiscală), cât şi în temeiul unui document executoriu, iar sumele disponibile, în aceste conturi, nu sunt suficiente pentru executarea integrală a ordinelor incaso şi a documentelor executorii indicate. Atunci, acestea (ordinul incaso şi documentul executoriu) se remit de către instituția financiară primului executor judecătoresc emitent, în acord cu art.11 lit. p) Cod de executare, pentru încasarea şi distribuirea mijloacelor bănești, în ordinea satisfacerii creanțelor şi conform procedurii stabilite de Codul de executare.

Urmare a celor invocate, Colegiul reține că organul abilitat de executare silită a obligației fiscale este organul fiscal, cu excepția situațiilor reglementate de art. 92 Codul de executare şi art.199 alin. (4) Codul fiscal.

De altfel, art. 199 alin. (4) Cod Fiscal RM prevede că „Dacă persoana fizică nu permite accesul în domiciliul sau în reşedinţa sa pentru a i se sechestra bunurile, funcţionarul fiscal consemnează faptul într-un act. În astfel de cazuri, Serviciul Fiscal de Stat va intenta o acţiune în justiţie. După ce instanţa judecătorească emite o hotărâre de executare silită a obligaţiei fiscale, aceasta este îndeplinită în conformitate cu legislaţia de procedură civilă”.

Argumentele invocate în recurs nu constituie temei de casare a încheierii contestate, motiv pentru care recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat se respinge, cu menținerea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 13.08.2025.

În această ordine de idei, Colegiul Judiciar reține argumentele instanței de fond prin care a considerat că Hotărârea nr. H/24/5/270 din 09.09.2024 emisă de Serviciul Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, nu este un act prin care Serviciul Fiscal de Stat dispune încasarea unei sume. Nu este nici hotărâre (decizie) cu privire la aplicarea de sancțiuni, în sensul art. 11 lit.j) Cod de executare. În consecință, hotărârile de stabilire a restanței emise de organul fiscal nu cad sub incidența art.11 Cod de executare.

Drept urmare, Colegiul civil va reține soluția instanței de fond potrivit căreia s-a respins cererea de contestare depusă de către Serviciul Fiscal de Stat Direcția Generală Recuperare Creanțe către Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Serghei Matachi, privind anularea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-5356/25 din 12.06.2025, ca fiind întemeiată.

Cu privire la argumentele invocate de recurent referitor la practica judiciară la care face trimitere, Colegiul urmează să le deprecieze ca fiind irelevante cazului din speță, or aceasta nu constituie izvor de drept, iar fiecare cauză examinată este în principiu unică, judecătorul urmând să aprecieze temeinicia acestora în exclusivitate bazându-se pe temeiurile de fapt și de drept și probele prezentate corespunzător speței ce se judecă.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat se respinge.

Încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 13.08.2025, în cadrul demersului Serviciului Fiscal de Stat împotriva lui Sarvarbek Khasanov, intervenient accesoriu

executorul judecătoresc Serghei Matachi cu privire la contestarea încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr. 126s-5356/25 din 12.06.2025 se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin